

N:o 10.

Af herrar **L. Jönsson** i Sandby och **M. Dahn**, om tillerkännande af *ovilkorligt vitsord åt fastighetsbok vid utfärdande af gravationsbevis.*

Allt mer och mer har den åsigten gjort sig gällande, att våra jordbrukare såväl som öfriga näringsidkare i jämförelse med deras respektive konkurrenter i grannländerna arbeta med för dyrt rörelsekapital. Under tiden har äfven fastighetsvärdet så i stad som på landet betänkligt fallit i förhållande till penningvärdet. Detta har föranledt upprepade framställningar till Riksdagen att vidtaga åtgärder för att skaffa — så att säga — billiga penningar och dymedelst bringa nämnda värden i ett mera naturligt förhållande till hvarandra. Motioner om upphäfvande af inteckningsförnyelse i fastighet, såsom ett synnerligen verksamt medel att åstadkomma konkurrens mellan utländskt och inhemskt kapital och på så sätt befordra räntefall, hafva städse strandat på den omständigheten, att »fastighetsboken ej eger *ovilkorligt vitsord* vid utfärdandet af gravationsbevis» och »en granskning af inteckningsprotokollen för en längre tid tillbaka skulle välla domaren för mycket besvär». Sedan numera under år 1887 fastighetsböcker blifvit upplagda, der sådana förut saknats, synes det oss som att hinder ej föreläge mot att gifva fastighetsbok vitsord. Der fastighetsbok i 10 år varit upplagd, vore ju blott att kollationera den med inteckningsprotokollen och se till, att inteckningarna blifvit inskrifna i densamma; der fastighetsbok ej i 10 år varit upplagd, föreställa vi oss att inteckningsprotokollen skulle ega vitsord tills inteck-

ningarna hunnit inskrivas i fastighetsboken. Kontroll öfver att inskrifning i fastighetsboken verkligen egde rum borde kunna ske genom någon af rätten dertill förordnad ledamot.

Vi föreslå derfor,

att Riksdagen för sin del måtte besluta, *antingen* att fastighetsbok må ega ovilkorligt vitsord vid utfärdandet af gravationsbevis; *eller* i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t ville för Riksdagen framlägga förslag till lag i nämnda syfte.

Om remiss till lagutskottet anhålles.

Stockholm den 23 januari 1888.

Lasse Jönsson.

M. Dahn.

N:o 11.

Af herr **J. A. Johansson** i Strömsberg, *om ändring af §§ 11 och 59 i förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862.*

Allt sedan rösträtten i landtkommunernas allmänna angelägenheter bestämdes efter fyrktalet, har med växande styrka den åsigten gjort sig gällande, att en inskränkning och begränsning af de större röstegarnes rösträtt vore af behovet påkallad, då, som bekant, i talrika kommuner en enda person kan mot alla öfriga röstberättigade göra sin mening gällande ej blott vid utskylders bestämmande, utan äfven vid förekommande val.

De talrika förslag om rättelse härutinnan, hvilka framlagts för Riksdagen, hafva af välbekanta skäl ej vunnit Första Kammarens bifall,